

Bestemmelser for Vaadfiskeri i de her omhandlede Vande end i andre Vande, er der dog ingen Mening i at gaa med til at give Ministeren en saadan Bemyndigelse. Det er jo desuden saa, at Meningerne om, hvad der er Misbrug, kunne være meget delte, og det kunde derfor let tænkes, at en eller anden Landbrugsminister, inden denne Lov blev forandret, benyttede sig af Bemyndigelsen paa en Maade, som af mange — ikke mindst mellem Fiskerne — kunde findes urigtig. Her er jo nemlig Tale om en varig Lov, og jeg gør i Parentes opmærksom paa, at det er noget andet end det, som staar i Fiskerilovforslagets § 42, hvor det kun drejer sig om en femaarig Foranstaltning.

Jeg kan dog godt gaa med til at give Ministeren Bemyndigelse til at begrænse Tidsrummet for Brugen af Flynder- og Torskevaad i disse Vande, men jeg foreslaar, at denne Bemyndigelse skal indskrænkes til for Flyndervaad kun at omfatte Tiden fra 1. April til 30. September og for Torskevaad Tiden fra 1. Marts til 30. November. Naar jeg har foreslaaet disse Fredningstidsbestemmelser, kommer det af, at det netop er dem, der ere optagne i det forelagte Fiskerilovforslag. Der foreslaas, at Flyndervaad kun maa bruges i Tiden fra 1. Oktober til 31. Marts og Torskevaad kun fra 1. December til Udgangen af Februar Maaned. Hvis man derfor gaar ind paa mit Ændringsforslag, vil man i det foreliggende Lovforslag have sat de samme Frister, som det forelagte Fiskerilovforslag sætter for Brugen af den Slags Vaad. Og disse Frister ere tiltraadte ikke blot af den højtærede Minister, der har forelagt Forslaget, men ogsaa af Folketinget og dette Tings Fiskeriudvalg.

Med disse Ord skal jeg anbefale Ændringsforslaget til den højtærede Ministers og det høje Tings Velvillie.

Det synes mig, at man skal være meget varsom med at gaa til Bestemmelser, der kunde føre til, at vi faa oprettet ny, laasede Vande ogsaa for Flynder- og Torskevaadfiskeri, da vi jo have haft Ulemper nok af de laasede Vande, der nu findes for Aalefiskeriet. Det synes mig, at den Erfaring, her er gjort, maa indeholde en dobbelt Opfordring til at være varsom med at gaa videre i den Retning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Johnsen): Det stillede Ændringsforslag er en Del videregaaende end det Ændrings-

forslag, der blev stillet af det samme ærede Medlem ved det enslydende Lovforslags Behandling her i Tinget i forrige Samling, hvilket Forslag af det ærede Medlem blev taget tilbage. Hvis det foreliggende Ændringsforslag blev vedtaget, vilde det i væsentlig Grad reducere Betydningen af den Foranstaltning, der her er Tale om. Det vilde da ubetinget være tilladt paa de Steder, hvor Indplantningen af Fiskeyngel sker, at bruge Vaad saavel i Marts Maaned, da Indplantningen som oftest begynder, som i Oktober og November Maaned, da Fisken netop udvikler sig til størst Værdi, men dette vilde skade Fiskebestanden og derved Udbyttet af Fiskeriet. Der kan jo, som bekendt, med Vaad fiskes meget stærkt, for ikke at sige rovfiskes, og der tages med dette Redskab ofte Fisk, som ikke holde det bestemte Maal. Det er vel rigtigt, som den ærede Taler bemærkede, at Landbrugsministeren kan fastsætte det Maal, under hvilket Fisken ikke maa fanges eller bringes i Land; men det er ikke tilstrækkeligt til at værne Fisken mod at fanges i Utide, idet Kontrollen ikke kan være overalt, hvor der fanges Fisk, og hvor den ilandbringes. — Den Omstændighed, at Ændringsforslaget, saaledes som den ærede Taler berørte, tilsigter at bringe Lovforslaget i Overensstemmelse med Saltvandsfiskerilovforslagets almindelige Bestemmelser, forekommer mig ikke i nogen Grad taler for dets Vedtagelse, da der jo her netop tilsigtes at træffe særlige Bestemmelser, for at det størst mulige Udbytte af Indplantningen kan erholdes. Naar den ærede Taler ikke synes at have fuld Tilid til den til enhver Tid værende Landbrugsminister, forekommer dette mig ikke at være beføjet, særlig angaaende et saadant Spørgsmaal, hvor der selvfølgelig udelukkende vil blive taget rent saglige Hensyn. Det forekommer mig, at man meget vel her, lige saavel som i andre lignende Tilfælde, med Tryghed kan overlade Afgørelsen til Ministeren, saaledes som han finder det i de enkelte Tilfælde og til enhver Tid hensigtsmæssigt. Lovforslaget er i nøje Overensstemmelse med, hvad der paa dette Punkt er vedtaget saavel af Landstinget som af Folketinget, og hvad man er bleven enig med den højtærede Landbrugsminister om. Jeg ser derfor ikke, at der er nogen Grund til den foreslaaede Ændring. Jeg vil i hvert Tilfælde ikke se mig i Stand til at stemme for den, og jeg tillader mig at tilraade, at den forkastes.